

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 259-260. szám

2014. július-augusztus

Mély eretnek gondolat?

Amikor megszületünk, akkor semmit sem hozunk a világba. Az első perctől anyukánkhöz ragaszkodunk, Ő az első kapocs, védelem a világgal szemben. Majd szépen lassan a növekedéssel egyetemben megtanulunk birtokolni. Jót és rosszat, tárgyakat, személyeket, és tudjuk, ha távoznunk kell e világból, nem vihetünk semmit sem magunkkal. Úgy megyünk, ahogyan jöttünk. A probléma ott kezdődik, amikor a birtoklásunkról, ragaszkodásunkról nem tudunk lemondani, elengedni, főleg, ha egy nagyon szeretett személyről van szó. Az idővel is bajban vagyunk, nem szeretjük, ha hirtelen és váratlanul csap le ránk akár betegség, akár halál által, akár

Régebben olvastam egy cikket, amelyben egy házaspár gyermeket szeretett volna, imádkoztak érte, és külön-külön Istentől ugyanazt az igeverset kapták a gyermekáldással kapcsolatban. Nemsokára a feleség teherbe esett, de a terhesség ideje alatt elhunyt. A férfi ott állt, nem értette a helyzetet. Úgy gondolta, a gyermek megszületik, feleségével felnevelik, majd megöregszenek. A cikk vége felé a férfi leírja, hogy rádőbbsent, hiába vádolta Istent a helyzetért, mert ugyan kaptak ígéretet a gyermekáldásra, de arra nem, hogy meddig tart. Isten nem tett ígéretet, hogy majd felnevelik, és öregségükig együtt lesznek.

Ha magamra gondolok, akkor az az őszinte nagy igazság, hogy a Jó Atya nekem sem tett ígéretet, hogy ajándékba ad gyermekeket, sem azt, meddig tart a házasságom, mindig lesz munkahelyem, nem érnek veszteségek, örökké egészséges leszek, és ezeket sokáig lehetne sorolni. **Viszont mindaz, amit születésem és halálom között kapok Tőle a földön, mindent ajándékként kell vennem. Legyen az akár személy vagy tárgy. Minden egyes Istentől származó ajándéknak rendelt ideje van. Ő szabja ki, meddig lehet nálunk. Így kell tekintenem rájuk.** Itt szeretnék a címre utalni, mert olyan, mintha a *szere*tet és *kötödés* fogalmáról megfeledkeznék. Hiszen az Úr Jézus is megsiratta Lázárt, és ott van az „Áldott legyen a frigy” kezdetű ének utolsó versszaka, ami pont azt ecseteli, milyen fájdalmas a búcsúzás. Úgy gondolom, ha a túlságosan mély fájdalom irányába indulunk el, az ugyanolyan szélsőség, mintha felszínes lenne ehhez a hozzáállásunk. **Ezért látom megoldásnak, hogy a számunkra távoli illetve közeli embereket, családtagjainkat és tárgyi javainkat ajándékként vegyük, és ennek tudatával éljünk velük együtt.**

A ténszerűség mezsgyéjén tovább folytatva azt kell mondanom, hogy az elmúlt években megélt, átélt élethelyzetek, valamint a régmúltból magammal hozott események érlelték ki belőlem ezeket a gondolatokat.

Szabó István

Wass Albert:

Te és az Isten

Gondoltál-e már arra, hogy milyen csodálatos a világ?

Mennyire egész és mennyire tökéletes minden, amit nem az ember alkotott?

Nézz meg egy virágot! A legegyszerűbbet: nézz meg egy hóvirágot! Honnan tudja meg bent a föld alatt, hogy odakint már elment a hó, s az ágak könnyező rügyein cinkék hintáznak a napsütésben? Nincs telefonja, rádiója sincsen, mégis értesül arról, hogy mennyire haladt a világ a tavasszal. Hideg föld öleli még a gyökeret, de már megindulnak benne az élet nedvei és moccan a csíra. Felüti kis zöld fejét a nyirkos falevelek alól. Kinő a szár, utána futnak a levelek. Zöldek. A föld nedvei összetalálkoznak a napsugárral és zöldre festik a hajszálereket. Aztán kinyílik a szár, kifeslik a bimbó, előkacag a virág. Kacag. Szinte hallani lehet.

Nézd meg jól, milyen szép! Milyen szép és milyen tökéletes. Ember-művész nem alkotott még hozzá foghatót, csak másolt. Egy láthatatlan nagy művész keze dolgozik körülötted.

Néztél vízcseppet mikroszkóp alatt? Mennyi ezer élet nyüzsög benne. Egy egész világ. Minden vízcsepp egy világ. Minden világ egy vízcsepp. Önmagáért való zárt egész. A Te szemedben céltalan, mert nem vagy művész. Művész csak egy van ezen a világon, egyetlenegy, aki alkot. Napról-napra, percről-percre, mindig újat és mindig ugyanazt.

Nézd a fát! Nézd a hegyet! Nézd meg a folyót vagy a tengert! És gondold el, hány milliárd vízcsepp van benne, hány milliárd vízcseppbe zárt világ! És aztán gondold a csillagokra! Azokra, amiket ismersz, és azokra, amiket nem ismerhetsz. Tiszta éjszakákon nézz föl az égboltra: olyan éppen, mint a vízcsepp a mikroszkóp alatt. Minden csillag egy élő valami és köztük a Tied, a

Föld, talán a legkisebb. Gondold csak el, hány milliárd vízcsepp lehet még ezen az egyen kívül, amit ismersz.

És akkor gondold szájalommal azokra, akik el akarják hitetni Veled, hogy nincs Isten. Nincs, mert ez, vagy amaz így történt. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér. Mert sok a nyomorúság. A világban, mondod, nincsen igazság. És a Te világot érte alatta. A Te külön világot, ezt az aszfaltos, vízvezetékes, órabéres és gyárkérményes világot. A nyakkendő, nyúlászörkalapos, szénhiánnyal küzdő, műhelyszagú és paragrafusok közé zsúfolt világot. És elfelejtetted, hogy ezt a világot Te csináltad magadnak. Te és a többi emberek, és így egyedül ti vagytok felelősek mindazért, ami benne történik.

Istennek semmi köze a házakhoz és az órabérekhez, az általad feltalált bombákhoz és drótsövényekhez, semmi köze ahhoz, hogy kapsz-e nyugdíjat, vagy sem és hogy meg tudsz-e élni abból a fizetésből, amit a többi emberek adnak Neked az önként magadra vállalt munkáért. Isten bele sem néz a számlakönyveidbe, nem törődik a gépeiddel és talán azt sem tudja, hogy létezik az egyik vízcsepp milliomodik porszemén egy úgynevezett társadalmi rendszer, amit mesterségesen fölépítettél magadnak és amivel most nem vagy megelégedve. Ő a csillagrendszerekkel és az ibolyák gyökerével törődik csupán.

Isten művész, aki megalkotta a világok milliárdjait és pillanatról pillanatra újakat alkot. Amit Ő alkotott, azért vállalja a felelősséget. Ott minden az Ő elgondolása szerint történik, tiszta és művészi törvények alapján. Ott nincsenek meglepetések és váratlan fordulatok. Nincs győzelme a gonosznak, mert nincs gonosz. Ezt a fogalmat az ember alkotta és emelte földöntúli alappozícióra, hogy megbocsáthasson magának, ha ostobaságokat cselekszik. A sas nem gonosz, amikor lecsap a galambra. Fiainak viszi, hogy élhessenek. Művészi rendező keze igazította így a szerepeket, hogy ne sza-

porodhassanak el a galambok s ne egyék el az egerek elől a gabonát.

Az ember alkotott magának egy külön világot, a vízcseppen belül. Kiugrott a nagy együttesből, kivonta magát a művészi rendező keze alól, ácsolt magának külön színpadot, pingált magának külön díszleteket s maga osztja ki magának a szerepeket benne. Hát ne jajgasson, ha rosszul sikerül az előadás. Ha a kontár módon ácsolt kuliszszák olykor rászakadnak és rozsdás szögekbe veri a fejét. Maga tette oda a szögeket.

Ha rosszul mennek tehát a dolgaid, ne csodálkozz! És főleg ne igyekezz Istenre hárítani a ballépések felelősségét. Szabad kezet kértél, s Ő, amennyire lehetett, szabad kezet adott. A lerombolt házakért, a drágaságért, a feketepiacért, a szénhiányért s azért, hogy pénz nélkül maradtál és vakarod a fejed: Ő igazán nem tehet. Talán nem is tud ezekről. Nem kíváncsi, hogy az Ő rendjén kívül, a sok milliárd vízcsepp közül az egyikben egy izgága kis moszatocska a maga önteltségéből mire végezte. Neki a hóvirágokra van gondja, meg a madarakra. A csillagokra és a fákra. Meg arra, hogy szüless és meghalj. És hogy a gyomrod - feltéve, ha mértéktelenségemben el nem rontottad - megeméssze az ételt, amit adsz neki. Nem felelős, ha szíved idő előtt megunja pumpálni a véredet, mert hanyagul és könnyelműen elrontottad felesleges izgalmakkal, amiket a magad bosszantására sikerrel kiagyaltál.

Egyáltalában: az Istennek hagyj békét saját világgal kapcsolatban! Nem várhatod, hogy Ő menjen oda hozzád, ha magad voltál az, aki fölényes emberi elmédre hivatkozva hátat fordítottál Neki. Te kell, hogy fölkeressed Őt, ha vissza akarsz Hozzá térni. Könnyen megleled, ha igaz és tiszta benned a szándék. Ha nem sértett hiúságodat és csalódott önzésedet akarod Neki elpanaszolni, hanem egyszerűen csak látni akarod Őt s megnyugodni abban, hogy van.

Ott leled mindég, a műhelyében. A vízcseppben, amit számodra alkotott. Csak

nyisd ki a szemedet jól. Megtalálod a fűszálban, amikor éppen nő. A virágban, amikor a szirmait bontja. A pillangóban, ahogy szárnyra kél. Ott dolgozik. És ha elég tisztán és elég egyszerűen állasz meg előtte, levette minden magadra aggatott bohócicomát, amit társadalompolitikának, tudománynak vagy előítéletnek nevezel: akkor talán reád is néz. Talán még reád is mosolyog. Mélységes mély, szelíd művészszemével végigsimogat és azt mondja:
- Bizony látom, rossz bőrben vagy fiam. Ideje volt, hogy visszatérj közénk.

Az orvos

Id. dr. Imre József emlékének

Egy képet láttam drága, öreg úrnak
S nagy orvosnak a szobája falán:
"Jézus, az Orvos."

Ül az ágyszélén szelíd-komolyan.
Az ágyban fekszik egy beteg leány.
Csak ül és fogja a leány kezét
És néz rá hosszasan,
Tekintetében gyógyító erő,
Áldás és béke van.

A nagy orvos, a drága öreg úr
Azóta elpihent.
De emlékéből, mint a falı képből
Sugárzik az erő
S leszáll a szívemre a csend.

Ő ama názáreti örök Orvos
Hú követője volt.
A beteg fölé szívével hajolt.
Nem mondotta sokat:
Uram, Uram.
De: "Aki cselekszi az én ígémet" -
Az velem van.

És én most minden igaz orvos arcán,
Ki szeretettel fogja meg kezem,
Az ő arcát s az örök Orvos arcát
Felismerem.

Reményik Sándor

Szeret az Isten

Az idei Pünkösöd ünnepét megelőző szerdai reggelen, miután munkahelyemre beértem, szokásos reggeli tájékozódó útamra indultam a műhelybe. Visszafelé jövet furcsa gyengeség, szédülés kapott el. Szokatlan rosszullétet éreztem. Az irodába visszaérve, egy kis pihenés után úgy gondoltam, kiíratok egy nap szabadságot és hazajövök kipihenni magam. Aztán másnap folytatom a munkát. A tükörbe nézve azonban látható jelet láttam arra, hogy nagyobb lehet a baj. A napot pihenéssel töltöttem.

Délután mindenesetre felkerestem a háziorvost, aki az általa elvégzett vizsgálatok után stroke gyanújával a sürgősségi ügyeletre utalt. Vérvétel, CT-vizsgálat, EKG, vérnyomásmérés, belgyógyászati kontroll után a neurológia ügyeletes orvosa elé kerültem, aki alapos vizsgálatot követően közölte, hogy bent kell maradnom a kórházban. A háziorvos gyanúja valószínűsíthető.

A következő napokban további vizsgálatok következtek. Az eredmény a gyanút igazolta, de a betegség enyhe lefolyásúnak tűnt. Egy hét után hazajöhöttem a kórházból és itthon folytatódik a gyógyszeres kezelés. Már úgy érzem, kezdek erősödni.

Tudom, hogy sokan imádkoztak és imádkoznak értem. Köszönet mindenkinek érte.

Miért adtam a fenti címet e rövid írásomnak? Mert a kórházban töltött néhány nap alatt nálam fiatalabb, vagy hasonló korú betegtársam súlyos állapotát látva többször jutott eszembe: nagyon szeret engem az én Istenem.

A kórház udvarán sétálva, hálát adva, könnyekkel a szememben dúdoltam: „Nagyon szeret engem Jézus, oly sokat tett értem...”

Máté Dániel

Évezredes aggodalmak

Az idő a filozófia és a fizika egyik legrejtélyesebb, örök izgalmakkal kecsegtető témája. „Áron is megvegyétek az alkalmatlanságot, mert a napok gonoszok” – írja a Károli-féle fordítás. Ez sokunk első gondolata, ha a Biblia idővel kapcsolatos üzenetei között kezdünk kutatni. Valóban gonosz idők következtek ránk?

Közlekedés közben szólt a kocsiban a rádió, amikor egy reklám szlogenje ütötte meg a fülemet: „A jövő évezred technológiája!” Mosolyogva hallgattuk feleségemmel: hiszen a jövő évezred éppenséggel még nem kopogtat az ajtón, komoly önbi-zalomról tesz tanúbizonyságot, aki így hirdet. Persze nem erről volt szó: épp csak egy elkoptatott szövegírói fordulatot vett használatba a hirdetés készítője, könnyedén megfelelkezve a tényről: a jövő (évezred) elkezdődött – jó évtizeddel ezelőtt. Hazafelé próbáltam szavakba, gondolatokba önteni azt az elveszettséget, szétszórtságot, ami gondolataimban a viccesen szerencsétlen elszólás kapcsán önkéntelenül is felködlött – kétségtelen, valami személyeset, fontosat is megérintett bennem.

Magam a hetvenes évek végén születtem, a nyolcvanasokban voltam kisgyerek, a kilencvenesekben kamasz, majd egyetemista. A következő évtizednek mintha még neve sem volna. Igaz: akkoriban esett, hogy megházasodtam, gyermekeink születtek, dolgozó ember lettem. Tanárként lassan búcsút veszek a nemzedéktől, amelynek nincsenek emlékei a rendszerváltozás előttről, és köszöntöm azokat, akiknek már a huszadik századról sincsenek emlékeik. Lassan, de biztosan tágul az a nevezetes generációs szakadék, és a megértés vágyával együtt az idegenség érzése is fokozódik.

Én magam, de talán egész nemzedékem és a még idősebbek számára is a tanulás, a tudás megszerzése koránt sem csak a társadalmi érvényesülés, a munkaerő-piaci alkalmazkodás eszköze volt. Komolyan hit-

tünk abban – mert arra neveltek –, hogy a világ megismerhető. Ahhoz, hogy otthonosan és biztonságosan elhelyezkedhessünk benne, kell, hogy megtudjuk róla, ami meg tudható. Ma is órákra el tudok veszni egy-egy lexikon vagy internetes enciklopédia lapjain, elbűvölnek a kidolgozott és rendszerezett szócikkek. Hétköznapi életemet egyáltalán nem érintő kérdésekről – a rovarok repülésének rejtélye, a legnagyobb drágakövek története, a kínai bürokrácia – oldalak sorát nézem át, mert lenyűgöz, milyen gondosan, szép rendben gyűjtötték össze a hozzáférhető ismereteket.

Valójában – tudjuk – illúzió volt az egész. Maga a „magas tudomány” rég számba vette saját korlátait. Keresztyénként pedig végig sejtettük: a megígért evilági biztonság és a tudomány, technika révén megnyíló korlátlan lehetőségek mindig is betarthatatlan ígéretek voltak. És az ígélet fényének halványulásával együtt a három évszázadon keresztül megelőlegezett bizalom és remény is fokozatosan eltűnt.

A harmadik évezredben született nemzedék sokat ostromozott tájékozatlansága, motivátlansága mögött magam egyfajta homályos reménységgel azt is érzem: a tudás megszerzése, rendszerezése iránti érdektelenség egyúttal ennek a modern embert jellemző kényszeres biztonságkeresésnek a végét – vagy legalábbis a vég kezdetét – jelenthetik. Gondolom, sejtem – az e világi otthontalanság mély, közös érzése az ő esetükben sem enyhébb. Ahogy Lukács evangéliuma is fogalmaz: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs fejét hová lehajtania.” De talán ez a generáció kaphat új esélyt, megszabadulva a felvilágosodás ideje óta világuralomra törő és soha be nem váltott ígéretek rabságából. S ahelyett, hogy a tévtanítások, a „new age” életérzés veszélyeivel kezdenék rémületet kelteni, inkább azt javaslom, tekintsük mindezt a megszólíthatóság, a megújult, felfrissült spirituális igény lehetőségeként.

Évtizedünkben egy másik fontos gene-

rációs folyamat is zajlik: a legidősebbek, a tapasztalatot életük végével átadók, a nagyszülők nemzedéke leginkább és egyre inkább azokból áll, akik már az utolsó nagy háború után nőttek fel. Ne szépítsünk: az ő gyermekkoruk hazugságokból épített világban telt, olyan időkben, amikor a hagyományok megőrzéséért, az igazság kimondásáért, a hit megvallásáért sokszor súlyos árat kellett fizetni. Az ő unokáik nemzedéke a harmadik évezred ifjúsága. A rendszerváltás során és azt követően elmaradt a megelőző, embertelen korszakkal való őszinte szembesülés – ezért az unokák nemzedéke most arra kényszerül, hogy ennek az árat megfizesse. Ne hagyjuk őket magukra!

(Váradi Ferenc irodalomtudós, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója – Reformátusok Lapja LVII. évf. 30. sz.)

Egy csodálatos árverés

Hill Ronald, Krisztus áldott szolgája, egyszer egy városban szabad téren hirdette az evangéliumot. Nagy tömeg lepte el a tereket. Megrázó erővel szólt a bűn romlásáról és a szeretet hatalmáról, amely Jézusban földre szállt.

Igehirdetése közben egyszer csak mozgolódás támadt. Egy fogat elakadt a téren a nagy tömegben. A hintóban Erskine Anna lady, egy gazdag, pompaszerető, városszerte ismert hölgy ült. Első csillag volt minden bálon, a színházakban, hangversenyeken és a korzón. De szinte soha nem járt az olyan helyeken, ahol isten Igéje hangzott. Hill Ronald látásból ismerte a ladyt. Éles tekintetét nem kerülte el a mozgolódás, és felismerte őt a hintóban. Villámgyorsan elgondolta: ez egy rendkívüli alkalom! Félbeszakította az igehirdetést, kinyújtotta a karját a hintó felé, rámutatott a ladyre, és odakiáltott a tömegnek:
- Nézzétek, lady Erskine van ott a hintóban!

Jó alkalom, hogy nem tud továbbjutni. El fogjuk őt árverezni.

A lady meglepetése leírhatatlan volt. Minden szem feléje fordult. Kínos helyzetében legszívesebben a föld alá süllyedt volna, de a tömegben meg sem mozdulhatott. És hangzott az igehirdető kiáltása:

- Ki akarja megvenni lady Erskine lelkét?

Nagy csend támadt. Hill Ronald szünetet tartott, azután a Szentlélek hatalmával megint megszólalt:

- Több jelentkezőt látok, akik készek minden árat megfizetni. Világ, mit adsz érte?

- Adom minden dicsőségemet, pompámat, tekintélyt, hódolatot, gazdagságot.

- Csak ennyit? Hát halhatatlanságot, örök életet?

- Az magamnak sincs.

- Ez nagyon szegényes. Túl alacsony ez az ár! Mert mit használ a ladynek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelkében kárt vall.

- Sátán, te mit adsz érte?

- A test kívánságait, a szemek kívánságait, az élet kéréseit csordultig kielégítem. Élheti a maga akaratát. Minden vágyát teljesítem, az élvezetek poharát fenékgig ürítheti.

- És mit kívánsz ezért?

- Természetesen a lelkét, hiszen azt akarom, hogy az enyém legyen örökre.

- Túl magas az ár, amit kívánsz! Te sem kapod meg őt, Sátán! Hazug vagy és hazugság atyja!

- És te, Úr Jézus, te mit adsz érte?

- Én már odaadtam a ladyért a tulajdon életemet. Véremet ontottam érte a kereszten. Ott az átokfán lefizettem a váltságdíjat az egész emberiségért. Adom neki az én békecsókjaimat, az én örömeimet, azt az örömet, amelyet e világ nem adhat, de el sem vehet! Felöltöztetem őt a megigazulás fehér selymébe és felékesítem őt az üdvözítő hit színaranyával. Senki ki nem ragadhatja őt az én örökéért átszegzett kezemből. És ha majd a hitben elvégzi hívő életének pályafutását, magamhoz akarom venni őt az én dicsőségembe. Mert ahol én vagyok, ott legyen az én szolgálóm is!

- És mit kívánsz tőle, Uram, e csodálatos ajándékért?

- A bűneit és a rossz lelkiismeretét. Mindent, ami megronthatná és terhelné őt. Mindezt én vettem magamra helyette!

- Ó, Uram, a tied legyen és maradjon is ő mindörökké! Erskine lady, meg van elégedve az árveréssel? – fordult most a ladyhez.

- Igen! – felelte a lady megindultan, tiszta, erős hangon. Mély megindultság lett úrrá a tömegben is.

Erskine lady megtartotta a szavát. Ettől az órától megváltozott az egész élete. Letette mind a pompát, felhagyott mind a szórakozásaival, feladta régi társaságát. Barátja és pártfogója lett a szegényeknek, a nyomorultaknak és megterhelteknek. Mészze földön híre járt. Égett benne a Szentlélek tüze, szívvel-lélekkel szolgálta Isten országának ügyét. Mindvégig áldotta Istent, aki odavitte őt akkor a tömegbe, és csodálatosan kiragadta őt a világ és a bűn bűvöletéből.

(-net-)

Gyümölcsöző szokások

Thomas C. Corley öt éven keresztül tanulmányozta 233 tehetősebb és 128 szegénységben élő ember mindennapi szokásait. Arra jött rá, hogy óriási különbségek vannak a szokások között, melyeknek jó részét a vagyoni helyzet nem befolyásolja.

Kutatásai során több mint 200 napi tevékenységet vizsgált, amelyek erőteljesen megkülönböztetik a két réteget. Megfigyeléseit statisztikailag összegezte. Kutatásainak eredményét foglalta össze a Rich habits. The daily success habits of wealthy individuals című könyvben, amely 2013-ban az amazon.com oldalon szereplő kiadványok legsikeresebbike volt.

A szerző által megfigyelt szokások közül érdemes végiggondolni néhányat. A tehetősebbek 80%-ának vannak konkrétan kitűzött céljai, míg ez a szegénységben élők mindössze 12%-áról mondható el. A tehetősebbek 23%-a játszik szerencsejátékon napi szinten, míg a szegénységben élők esetében ez 52%.

A tehetősebbek 76%-a hetente négyszer tornázik, a szegénységben élőknel ez az arány 23%. A tehetősebbek 81%-a használ teendőlistát, míg a szegénységben élőknek csak 19%-a.

A tehetősebbek 85%-a szeret olvasni, a szegénységben élőknek 26%-a. A tehetősebb szülők 63%-a olvas fel a gyermekének mesekönyvből, míg a szegénységben élőknel ez az arány csak 3%-ot tesz ki. A tehetősebb szülők és gyerekeik 70%-a átlagosan havi 10 órát töltenek el önkéntes munkával, szemben a szegénységben élők 3%-os arányával. A tehetősebbek 67%-a leírja céljait, a szegénységben élőknek csak 11%-a.

A tehetősebbek 88%-a napi fél órát tölt el azzal, hogy saját magát képezze, a szegénységben élőknek csak 2%-a. A tehetősebbek 6%-a mondja csak el mindig, hogy mi jár pontosan a fejében, szemben a szegénységben élők 69%-ával.

A tehetősebbek 79%-a havonta legalább 5 órát tölt el kapcsolatok építésével, ez a szegénységben élők körében mindössze 16%-os arányt mutat.

A tehetősebbek 67%-a legfeljebb egy órát tévéznek naponta, a szegénységben élőknel az a küszöb 23%. A tehetősebbek csak 6%-a nézi a valóságshow-kat, míg a szegénységben élők 78%-a. A tehetősebbek 44%-a a munka kezdése előtt három órával már fent van, ez a szegénységben élőkre 3%-ban jellemző.

A tehetősebbek 85%-a hiszi, hogy a jó szokásokhoz gyakran szerencse is társul, míg a szegénységben élőknek csak 4%-a hiszi ezt.

A tehetősebbek 76%-a hiszi, hogy a rossz szokások balszerencsét hoznak,

szemben a szegénységben élők 9%-os arányával. A tehetősebbek 86%-a hisz az élethosszig tartó tanulásban és önfejlesztésben, a szegénységben élőknel ez az arány 5%.

A Thomas C. Corley által megfogalmazott különbségek természetesen nem adnak választ minden egyéni különbségre, s nem válaszolják meg hiánytalanul a társadalom gazdasági különbségeit. Nem is ez a célja, hanem sokkal inkább az, hogy ráébredessen mindenkit a saját és családja sorsa iránti tevékeny, mindennapi felelősségre.

Már az ószövetségi bölcsek (Példabeszédek könyve) is megfigyelték, hogy „aki lustán dolgozik, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít”. Hasonló gondolatot sokat olvashatunk még itt: „A szorgalmasak uralkodni fognak, a lusta pedig robotolni fog.” „Vágyakozik a lusta lelke, de hiába, a szorgalmas lelke pedig bővelkedik.” „A szorgalmasnak a terveit csak hasznot hoznak, de mindenki, aki elsiet a dolgát, csak ínségbe jut.” „Az értelmes ember szíve ismeretet szerez, és a bölcsek füle ismeretre törekszik.” „Az okos ember nem fitogtatja tudását, az esztelen pedig kérkedik bolondságával.” „Ismeret nélkül az igyekezet sem jó, és a gyors lábú félreléphet.” Mindezeket az információkat nem azok fogják az előnyükre fordítani, akik leállnak elmagyarázni, hogy más esetekben miért más az igazság, hanem azok, akik a saját életükben felismerik és a helyén kezelik az ok-okozati összefüggéseket.

Akik élete sok jó gyümölcsöt terem, azoknál nem véletlen és nem genetikailag meghatározott a gyümölcsstermés, hanem egészséges Krisztushitük, az abból fakadó életmódjuk és napi szokásaik jó eredménye. Nem azért teszik mindazt, amit tesznek, mert gyümölcsözők, hanem azért váltak azzá, mert már régóta ugyanazt hiszik, teszik szorgalmasan és kitartóan.

Ha rossz családba születünk, az nem a mi hibánk, de ha rossz eredményeket, keserű gyümölcsöket terem magán- vagy családi életünk, az már olyan hiba, amin sürgősen változtatni kell.

FAKANÁL

Hagymaágyon sült tarja

Hozzávalók: 1 kg tarja vagy comb, 8 nagy fej hagyma, 2 db zöldhagyma vagy 1 kisebb póré, 4 db gomba, 1 db piros húsu [paprika](#), 1 db [paradicsom](#), ételízesítő, [bors](#), olaj, liszt

Elkészítés: A húst felszeleteljük 2 cm vastag szeletekre, sózzuk, majd lisztbe forgatjuk, és egy kevés olajon mindkét oldalát 1-1 percig sütjük, majd félretesszük.

A hagymákat félbevágjuk, szeleteljük, és egy magas falú hőálló tába terítjük. Rátesszük a hússzeleteket, ráöntjük a szaftot. Megszórjuk ételízesítővel, borssal, majd a többi felszeletelt zöldséget ráterítjük.

A tetejére egy réteg hagymát teszünk. Forró sütőben kb. 1 órát sütjük.

Megjegyzés: Vizet nem kell hozzáönteni, mert a zöldségek elég levet eresztenek, a hagymától sűrű szaftja lesz. Aki szereti, a végén megpiríthatja a tetejét. Köretnek rizibizit javaslok. Jó étvágyat.

Grillezett csülök

Hozzávalók (5 adag): 4 kg [sertéscsülök](#), 4 kávéskanál [só](#), 8 szem [bors](#), 6 db [babérlevél](#), 0.5 dl [barana sör](#), 8 gerezd [fokhagyma](#)

Elkészítés: A csülköt megmossuk, megtisztítjuk, majd a borsos, sós, babérleveles, fokhagymás vízben előfőzzük, nem teljesen puhára. Ebben a lében hagyjuk kihűlni, és csak másnap vegyük ki belőle, a sütés előtt.

A faszenes grillt begyújtjuk. Akkor érdemes elkezdni a grillezést, amikor a faszén már majdnem fehéren izzik. Fontos még a grillnyárs magasságának a megfelelő beállítása. Míg a faszén beizzik, felszúrjuk a két hátsócsülköt (ami már elő van főzve) a grillnyársra. Fontos, hogy a csülköket körbe kell kötnöni vékony kötöző dróttal, hogy ne essen szét. A felszúrt csülköket feltesszük a fehéren izzó faszén fölé, és ha nincs forgató motorunk, akkor kézzel forgatjuk, nem nagyon gyorsan, úgy, hogy mindenhol egyenletesen érje a hő. Néha a kezünkben lévő gyöngyöző hideg sörből locsolunk rá egy keveset. Addig sütjük, míg a bőre nem kezd felhólyagosodni és nem lesz aranybarna. Köretnek bármi adható hozzá.

HUMOR

Többesszám

- Mi a villamos többesszáma?
- ???
- Villák mosnak.

Kár

Egyik iskolás mondja a másiknak:

- Milyen kár, hogy nem Nagy Sándor idejében éltünk!
- Miért?
- Akkor még rövidebb volt a történelem.

Lecke

- Apu, megcsinálnád helyettem a matek leckémet?
- Nem, fiam, az nem lenne helyes.
- De legalább megpróbálhatnád...

Japán tűzoltó

- Hogy hívják a japán tűzoltót?
- ???
- Telefonon.

Folyók

A Tigris hosszú folyó, de az Euf rátesz.

Állandó Alkalmaink

Isztentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu